

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1CoPr/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715213314
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7715213314.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a členov senátu JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobcu: X. S., bytom v H. A. E. Č.. XXX, zastúpeného JUDr. Jánom Kizivatom, advokátom, so sídlom v Michalovciach, kpt. Nálepku č. 8, proti žalovanej G. U. O., so sídlom v P., F. Č.. XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Rudolf Maník, PhD. MBA, MHA, advokát s.r.o., so sídlom v Košiciach, Masarykova č. 2, o zaplatenie 4.938,09 eura s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 29.9.2017 č.k. 14Cpr/2/2015-183 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 4.938,09 eura, s 5,50 % s úrokom z omeškania od 29.10.2013 do zaplatenia a zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnej výške.
2. Týmto rozsudkom rozhodol súd prvej inštancie o peňažnom nároku žalobcu titulom mzdových nárokov.
3. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 15.7.2012 uzavretá pracovná zmluva s nástupom do práce 16.7.2012 na dobu neurčitú na pozíciu manažéra s miestom výkonu práce Penzión Sĺňava Klokočov. V zmysle bodu 5 pracovnej zmluvy bola medzi žalobcom a žalovanou dohodnutá mesačná mzda vo výške 400,- eur/brutto s výplatným termínom určeným na 28. deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca. Dňa 23.9.2013 žalovaná so žalobcom skončila pracovný pomer dohodou ku dňu 30.9.2013.
4. Na základe uvedených zistení a po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný. Súd po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že žalovaná žalobcovi nevyplatila mzdu za celé obdobie pracovného pomeru od júla 2012 do septembra 2013 v celkovej sume 4.938,09 eura. Svedeckými výpoveďami a potvrdením sociálnej poisťovne mal súd za preukázané, že žalobca bol zamestnancom žalovanej, nakoľko bol prihlásený v sociálnej poisťovni ako zamestnanec žalovanej v rozhodnom období a za tohto žalovaná odvádzala odvody, čím mal súd preukázané, že žalobca sa svojho nároku domáhal oprávnenne a teda žalobu podal dôvodne. Tvrdenie žalovanej, že v rozhodnom období Penzión Sĺňava nebol v prevádzkovaní - bol v rekonštrukcii, podľa názoru bolo vyvrátené jednak potvrdením sociálnej poisťovne, že v rozhodnom období okrem žalobcu žalovaná zamestnávala ešte cca 26 zamestnancov ako bolo aj preukázané ubytovacou knihou, že v penzióne boli ubytovaní aj hostia. Vzhľadom na uvedené súd preukázal oprávnenosť žalobného návrhu, preto žalobe vyhovel.
5. Výrok o trovách konania odôvodnil s poukazom na ust. § 255 ods. 1 C.s.p. majúc za to, že žalobca mal v konaní plný úspech.

6. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a návrh v celom rozsahu zamietol. V odvolaní uviedla, že v konaní na základe vykonaných dokazovaní nebolo zo strany žalobcu unesené dôkazné bremeno, ktoré malo spočívať v preukázaní oprávnenosti požadovania zaplatenia sumy 4.938,09 eura s prísl.. Pracovná zmluva na základe ktorej sa žalobca domáha zaplatenia mzdy je reálnym kontraktom preto žalobca musí preukázať skutočné vykonanie práce za ktorú žiada úhradu odmeny. V danej veci neboli produkované také dôkazy, ktoré by preukázali ozajstný výkon práce žalobcu za žalované obdobie a to aj s poukazom na skutočnosť, že mimo sezóny je od októbra do apríla každoročne hotel Sĺňava zatvorený. Navyše žalobca mal realizovať svoje zamestnanie údajne aj v čase mimo letného obdobia, kedy sú bar a reštaurácia hotela zatvorené, teda žiadnu prácu v predmetnom období nemohol vykonávať. Naopak žalobca už roky hotel Sĺňava obýva, preto započítacia námietka žalovanej ohľadom existencie pohľadávky žalobcu na odplatu za užívanie nehnuteľností v zmysle predložených faktúr je relevantná, čo však súd neakceptoval. Svedecké výpovede L. a O. dostatočne osvedčili, že žalobca v rozhodnom období prácu čašníka nevykonával. Výpoveď svedkyne C. na jej partnerský pomer so žalobcom nepovažovala za objektívnu. Skutočnosť, že by mala uhradiť žalobcovi nejakú ušlú mzdu nepotvrdilo ani vyšetrovanie Okresného riaditeľstva PZ v Michalovciach vo veci trestného konania pre prečin nevyplatenia mzdy a odstúpeného, čo pokladá za vyriešenie predbežnej otázky iným štátnym orgánom. Ďalej namietala, že súd sa nevysporiadal s jej podaním zo dňa 4.4.2017, z ktorého vyplýva, že do spisu boli založené doklady o poskytnutí peňažných súm žalovanou žalobcovi celkovo vo výške 2.244,85 eura.

7. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

8. Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie a konanie mu predchádzajúce podľa § 379 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

9. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nemožno považovať za správne, ak súd pri rozhodovaní o dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku na mzdu vychádzal iba z uzatvorenej pracovnej zmluvy, dohody o skončení pracovného pomeru, oznámenia sociálnej poisťovne, ak predmetom tvrdenia zo strany žalobcu a následného dokazovania nebola skutočnosť, či žalobca skutočne pre žalovanú prácu vykonával.

10. Podľa § 118 ods. 1 Zákonníka práce zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu.

11. Citované zák. ust. § 118 ods. 1 upravuje povinnosť zamestnávateľa poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu. Z pracovnoprávneho hľadiska platí zásada, že mzda sa poskytuje až vtedy, keď je práca zo strany zamestnanca už vykonaná, čo vyplýva už aj zo spojenia „mzda za vykonanú prácu“. Rozhodujúca je preto skutočne vykonaná práca a nie napr. práca, ktorú by zamestnanec mohol vykonávať, resp. mal vykonávať podľa pracovnej zmluvy.

12. V dôvodoch napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie neuvádza akú prácu a v akom rozsahu žalobca pre žalovanú v uvedenom období vykonával a teda aký nárok na mzdu mu vznikol, keď iba konštatoval, že účastníci uzatvorili dňa 15.7.2012 pracovnú zmluvu podľa ktorej mal žalobca nastúpiť do práce 16.7.2012 na dobu neurčitú na pozíciu manažéra s miestom výkonu práce Penzión Sĺňava, Klokočov. Pracovný pomer mal ukončiť dohodou ku 30.9.2013 a následne z toho vyvodil, že žalobcovi nebola vyplatená mzda za obdobie od júla 2012 do septembra 2013 v celkovej sume 4.938,09 eura. Takýto záver súdu treba považovať za predčasný, ak predmetom dokazovania nebola skutočnosť, či žalobca skutočne pre žalovanú prácu v uvedenom období vykonával.

13. V tejto súvislosti súd nezohľadnil svedeckú výpoveď F. L., ktorá uviedla, že žalobca s priateľkou žil v rozhodnom období v penzióne Sĺňava v Klokočove, ale tam nepracovali. Zo správy sociálnej poisťovne mal súd za preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne, nakoľko žalobca bol prihlásený v sociálnej poisťovni ako zamestnanec, za ktorého žalovaná odvádzala odvody. Uvedenú správu je potrebné hodnotiť s výpoveďou žalovanej v trestnom konaní, v ktorom uviedla, že podala opravné výkazy na sociálnu a zdravotnú poisťovňu, kde žiadala vrátenie vyplatených odvodov, nakoľko žalobca

neodviedol žiadnu prácu a malo sa jednať len o fiktívny pracovný pomer. Z tohto hľadiska však súd prvej inštancie vec nehodnotil.

14. Nemožno sa stotožniť ani so skutkovým zistením súdu, ak mal za preukázané, že žalovaná žalobcovi nevyplatila mzdu za celé obdobie pracovného pomeru od júla 2012 do septembra 2013 v sume 4.938,09 eura, keď neprihliadol na podanie žalovanej došlé súdu 24.4.2017, ku ktorému pripojila bankové výpisy, z ktorých vyplýva, že žalobcovi prostredníctvom peňažného ústavu uhradila sumu 2.244,85 eura.

15. Za vážne procesné pochybenie súdu treba považovať aj okolnosť, ak súd neprihliadol na započítaciu námietku žalovanej na základe predloženej faktúry, ktorou žalovaná žiadala započítať pohľadávku žalovanej na odplatu za užívanie nehnuteľnosti žalobcom.

16. V závere možno uviesť, že ak súd nárok žalobcu považoval za dôvodný a dôvodnosť nároku žalobcu vyvodil iba z potvrdenia sociálnej poisťovne, z pracovnej zmluvy a z dohody o skončení pracovného pomeru jeho záver o dôvodnosti žalobného návrhu nemožno považovať za správny, ak sa nezaoberal tým, či a akú prácu žalobca vykonal, pretože ako bolo uvedené nárok na mzdu vznikne a teda mzda sa poskytuje až vtedy, keď je práca zo strany zamestnanca už vykonaná. V prípade, ak zamestnanec prácu nevykoná i napriek tomu, že mal uzatvorenú riadne pracovnú zmluvu a bol prihlásený zamestnávateľom do sociálnej poisťovne nárok na mzdu mu nevznikne.

17. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil právo účastníka na spravodlivý proces, ak sa riadne nevyporiadal s námietkami žalovanej a tento nedostatok nemožno napraviť v odvolacom konaní, preto odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. d/ C.s.p. napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

18. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť o žalobcom uplatnenom mzdovom nároku a za tým účelom vykonať dokazovanie na zistenie, či a v akom rozsahu žalobca vykonal pre žalovanú prácu a v tej súvislosti prihliadne na výpoveď svedkyne F. L.. Zároveň sa vyporiada so započítacou námietkou žalovanej ohľadne existencie pohľadávky a prihliadne aj na podanie žalovanej zo dňa 24.4.2017, zaplataenia žalobcovi sumy 2.244,85 eura.

19. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

20. Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 - § 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.